

жалѣшъ даже и баща си за благо на отечеството, по . . . ти ми напълни гърдите съ скърбъ. По природата си азъ не съмъ отмѣстителенъ и повечето съмъ наклоненъ да проста баща ти, отъ колкото да го прислѣдвамъ; но, за нещастие, работата, като са касае мене, касае са цѣлото ни отечество, и тѣжката длъжностъ ма накарва да удуша врожденната си наклонностъ— да заборавамъ обидите. Но както и да е, а азъ се пакъ ща да са постарая чрезъ своята молба предъ господарьтъ да облекча участъта на баща ти. (*Обжрща са камъ Сатрия*). Похвално нѣщо е да служи човѣкъ на музите, а още по-похвално е, когато съ това служение са сжеднява и служенето на отечеството. Римъ е пѣленъ съ развратъ, съ лихонство и съ тайни замисли противъ обществениятъ рѣдъ. Да са искорѣнява каклицата е достойно дѣло за сѣки вѣренъ синъ на отечеството, — а така сжщо и за поетътъ. Видишъ ли какавъ е Вибий? За цезарьтъ и за отечеството той не е пожалѣлъ даже и баща си: его примѣръ, когото ща да поетаза азъ за подражанне на сичите млади граждани въ Римъ. Ти си поетъ, бивашъ въ кръгътъ на поетите, на учените, на софистите; мѣжду тѣхъ има множество съ лоши намѣреня, незабѣдени отъ правосъдието, тие тайно, като зжме, нехжкрятъ отровата на своите миѣния; да ги обнаружва чозъкъ по-огрдно и да имъ не дава възможностъ да вредатъ по-нататакъ на обществото, е важно и спасително дѣло. (*Обжрща са камъ Пинария*) Ти си историкъ, и чѣсто, разбира са, бивашъ мѣжду своите сжбратия; за сжжаление, тие твърде малко оправдаватъ покровителството, което оказва императорьтъ на искусствата и на тѣхните служители. Напримѣръ, мене са пада въ ржцете история подъ название— *Аннали на Римската Република отъ Кремуция Корда* . . . просто възмутително нѣщо!